

Nota informativa

El Gabinet d'Onomàstica de la Universitat de les Illes Balears informa sobre el prenom **Aina Maria**.

Consultades les veus «Aina» i «Maria» a les obres de referència principals sobre onomàstica catalana, com són el *Diccionari català-valencià-balear* (Antoni M. Alcover i Francesc de B. Moll), *El gran llibre dels noms* (Josep M. Albaigès, 2004, Edicions 62), el *Diccionari de noms de persona* (Josep M. Albaigès, 1997, Edicions 62), així com *El llibre dels 1.000 noms* (1996, Enciclopèdia Catalana), constatarem, d'una banda, que **Aina** és un prenom en llengua catalana, variant dialectal del prenom *Anna*. Prové del llatí *Anna* —nom bíblic portat per la mare de la Mare de Déu—, i aquest, de l'hebreu *Hannah*, que significa 'Déu té misericòrdia' o 'benèfica, compassiva', a la vegada derivat de *Hananya* (*Annanies*), això és 'Déu s'ha compadit'. L'evolució de la forma *Anna* a **Aina** segueix un procés similar a altres casos, com el de *mannà*, 'aliment miraculós que plovia del cel damunt els israelites durant llur pelegrinatge en el desert', que passà a *maina*, 'abundància prodigiosa, com ploguda del cel' (DCVB, sota les veus «mannà» i «maina»). De l'altra banda, que **Maria** és també un prenom en llengua catalana. Ve del llatí bíblic *Maria*, el qual deriva de l'hebreu *Myriam* (tal vegada d'origen egipci). El seu significat és incert; potser de *mara*, 'ésser contumaç', que prové del grup *mr*, 'corpulent'; o és possible que vingui de l'egipci *m'rm*, 'estimada d'Ammó'.

Segons el *Diccionari de noms de persona històrics i tradicionals a Mallorca* (Antoni Lluís Martí, 2010, Editorial Moll), **Aina** és un dels prenomés més usuals com a nom de bateig a Mallorca del segle XVI ençà, tot i que abans era menys freqüent entre els cristians i més comú entre les comunitats jueves. Pel que fa a **Maria**, és un nom corrent a Mallorca des del temps de la repoblació, al segle XIII, però fins al segle XVI no començà a popularitzar-se com a nom de bateig. El seu ús augmentà notablement el segle XVII, quan devers un cinc per cent de dones mallorquines ja tenien aquest nom. La imposició de **Maria** continuà en ascens, fins a més d'un vuit per cent el segle XVIII, i a prop d'un denou per cent el XIX. Així, quedà, amb notable avantatge, al primer lloc de tots els noms, d'home i de dona.

La Llei 40/1999, de 5 de novembre (BOE 266), sobre noms i cognoms i el seu ordre, article segon, diu que, a petició de la persona interessada o del seu representant legal,

l'encarregat del Registre Civil substituirà el nom propi del sol·licitant per l'equivalent onomàstic en qualsevol de les llengües espanyoles.

Per això, informam que **Aina Maria** és un prenom compost per dues formes correctes en llengua catalana, que té com a equivalent en castellà *Ana María*.

Palma, en la data de la signatura electrònica

Margalida Rosselló Gaià
Directora del Servei Lingüístic

